

[Birgith Mogensen]

sætter en egentlig administrativ indsats af tilsynet. Det samlede kompleks af love om forsikringserhvervet er derimod et detaljeret regelsæt, der efterlader forsikringsrådet med en ren tilsynsopgave.

Derfor virker det helt malplaceret, at ministeren foreslår udvidelse af rådet med repræsentanter for selskaberne; det ville svare til, at der i banktilsynet sad bankdirektører. Selv om man ser bort fra, at de selvfølgelig ikke kan medvirke i sager, der vedrører deres egne selskaber, er deres blotte medvirken uheldig og vil kunne svække offentlighedens tillid til tilsynets objektivitet. Det samme gælder repræsentanter for forsikringstagerne: kundeinteresser varetages i dag effektivt af forsikringsankenævnet.

CD kan alt i alt ikke se, at en så omfattende ændring som foreslået er hverken ønskelig eller nødvendig. Vi finder, at regeringen i øjeblikket burde have vigtigere ting at bruge såvel sin egen som administrationens og folketingets tid til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Under henvisning til den sidste ærede talers sidste bemærkning og vel også af andre årsager skal jeg fatte mig i korthed.

Jeg skal erkende, at vi finder det digre forslag særdeles vidtgående, også så vidtgående at vi næppe kan medvirke til dets gennemførelse uændret. Men når dette er sagt, skal jeg også indrømme over for ministeren, at jeg ikke har haft tid til en fuldstændig nærlæsning af forslaget og dermed en klar undersøgelse af dets konsekvenser og indvirkning på en fremtidig positiv forsikringsvirksomhed. Derfor vil vi ikke på nuværende tidspunkt fuldstændig afvise forslaget. Vi vil dog håbe, da vi har hørt, at ministeren har mere påtrængende lovgivning på bordet, at kun det nødvendige i dette forslag på nuværende tidspunkt bliver taget op i udvalget, så vi i stedet kan hellige os de mere påtrængende problemer.

Skulle det ikke være ministerens ønske, at det skal være så, vil vi da medvirke til at få det igennem af forslaget, som vi mener er væsentligt på nuværende tidspunkt.

Alfred Hansen (DR):

Det er et stort og meget omfattende forslag, ministeren her har lagt på folketingets

bord, og det vil jo nok føre for vidt at komme ind på de enkelte detaljer, men jeg skal trække nogle ganske få ting frem og belyse retsforbundets stilling til dem. Konklusionen, kan jeg allerede nu meddele, er, at retsforbundet ikke kan støtte dette forslag, og der er flere begrundelser herfor.

Ministeren taler om, at der skal oprettes et råd, og at der skal være et direktorat. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke disse to institutioners opgaver i nogen udstrækning kunne varetages af monopoltilsynet. Monopoltilsynet må have en kær opgave i at føre kontrol med, at der ikke finder misbrug sted, og at man har den frie konkurrence, som tilsigtes.

Så har ministeren været meget smart der- ved, at man har givet forslaget lidt garniture for ligesom at få det til lettere at glide ned, og her tænker jeg på, at man henviser til, at det er erhvervs- og forbrugerpolitiske synspunkter, der ligger ministeren så stærkt på sinde. En konsekvens af det er så, at man skal have offentlige repræsentanter i forsikringsselskabers bestyrelse, og man henviser til, at det har man i forvejen i banker og sparekasser. Nu er der det at sige til det, at vi ikke fra retsforbundets side tror på nogen som helst effekt af disse offentlige repræsentanter i bank- og sparekassebestyrelser, og vi vil heller ikke have tillid til, at der vil komme nogen effekt ud af deres repræsentation i forsikringsselskabers bestyrelse, al den stund de har tavshedspligt. Tavshedsreglerne forhindrer de offentlige repræsentanter i at give en tilbagemelding. Der er endvidere ikke nogen tilbagemeldingspligt for disse offentlige repræsentanter. Da jeg tidligere har været medforslagsstiller til et forslag her i folketinget om, at man skulle fjerne de offentlige repræsentanter i bankers og sparekassers bestyrelse, ville det være noget mærkeligt, om jeg kunne støtte dette forslag. Det håber jeg ministeren forstår.

Endvidere henvises der til EFs 2. selskabsdirektiv og EFs coassurancedirektiv, og det er jo yderligere en begrundelse til for retsforbundet at gå imod dette forslag. Vi tror ikke på, at man i EF kan føre en mere forbruger-venlig politik, end vi kan føre her i Danmark uden EFs indblanding, og vi mener fortsat, at EF ikke skal blande sig i Danmarks interne lovgivning.